

[Statsministeren]

for. Jeg håber, vi til den tid kan nå bred enighed i denne sag, for det er nyttigt i en sag af denne karakter.

Connie Hedegaard (KF):

Fra konservativ side deler vi statsministerens betænkeligheder ved dette forslag. Især synes vi, det er svært at forstå, at forslagsstillerne ikke har haft tid til at afvente resultatet af høringsrunden. I øvrigt mener vi også, at når man fremsætter et sådant forslag, en uge før Folketinget tager på sommerferie, må der være grænser for, hvor alvorligt man selv har forventet at få behandlet sit forslag.

Imidlertid er det problem, man rejser, selvfølgelig relevant nok. Det er et problem, at kvinders repræsentation i diverse bestyrelser er så beskeden, og fra konservativ side erkender vi, at det har været nyttigt med loven fra 1985. Vi synes, det var godt, vi fik den, og synes, at den virkelig har givet andelen af kvinder i offentlige nævn, kommissioner, råd og udvalg osv. et skub fremad.

Men lige så meget som vi mener, at det offentlige har en forpligtelse til at gå foran med det gode eksempel, lige så tøvende er vi også over for tanker om tvangslovgivning, hvad angår f.eks. private aktieselskaber. Vi mener altså ikke, at vi her fra centralt hold kan dirigere ligestillingen ved slige kvoteringsordninger, når vi taler om områder uden for det offentlige regi. Her vil vi i stedet hellere appellere til organisationerne: Se nu at leve op til jeres ansvar, se nu at få øje på de mange kvalificerede kvinder! Og ikke mindst vil vi sige til kvinderne i organisationerne: Tag nu og kræв jeres ret, engager jer i spørgsmålet!

Det er vigtigt, at kvinder er med på alle niveauer, og derfor er det selvfølgelig også vigtigt, at flere kvinder råber op og melder sig, når der er ledige poster, og i det hele taget sætter spørgsmålet på den enkelte virksomheds dagsorden. Kvinderne på arbejdspladserne må også støtte hinanden mere og i øvrigt kæmpe sammen med de heldigvis stadig flere mænd, der har fået øje på, at der faktisk er et problem. Jeg tror, at det nok så meget som en form for central lovgivning er vejen frem for øget, ligelig repræsentation, og så som sagt, at det offentlige går foran med et godt eksempel. Det gør man altså ikke, når man fortsat nedsætter kommissioner og udvalg med en decideret pinlig underrepræsentation af kvinder.

Jeg tror, vi foreløbig har nok at gøre med at få ligestillingen gennemført inden for det offentlige område, og det synes jeg vi skal koncentrere os lidt mere om fra Folketingets side. Derfor imødeser vi også udspillet fra regeringen til efteråret.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal starte med at sige, at SF naturligvis er helt enig i forslaget intentioner. Derfor kan vi støtte det, og vi vil arbejde på, at det bliver en realitet.

Når det er sagt, vil jeg tillade mig at vende mig mod det, statsministeren sagde. Vi vedtog på Nordisk Råds sidste session en kvindernes handlingsplan for de kommende fem år, hvor dette punkt er med. Ministerrådet i Nordisk Råd, som består af samtlige ministre fra de nordiske lande, har godkendt, at vi skal arbejde for de intentioner, som ligger i dette forslag. Derfor begriber jeg ikke, at statsministeren på sin – det må jeg indrømme – charmerende facon kan sige: På den ene side og på den anden side, vi vender tilbage til det til efteråret – og så ikke ret meget mere. Det samme siger fru Connie Hedegaard.

Jeg vil med formandens tilladelse citere fra handlingsplanen for det nordiske ligestillingsarbejde. Der står på side 11:

»Kvinderne har endda begrænset indflydelse på næringslivets beslutningsprocesser. De er ikke med som ledere eller medlemmer i styrelser, og de påvirker derfor ikke nævneværdigt næringslivets virksomhed og fremtid.«

Videre står der:

»Kvindernes ringe repræsentation f.eks. i aktieselskaber og fondsbestyrelser er en vigtig faktor, når kvinders indflydelse i det private næringsliv skal medtages.«

Kvinderne udgør således en endda meget ringe del af dem, som træffer beslutninger om foretagenders drift og finansiering. Inden for bankverdenen er der gjort en vis indsats for at give kvinderne en bedre placering i hierarkierne, men inden for finansområdet i øvrigt, forsikringsbranchen, energisektoren osv. – de ledende »affärsföretag«, som der står – er der næsten ingen kvindelig indflydelse.

Der står videre i handlingsplanen under forslag til ændringer, og hvad der kan gøres, at der skal arbejdes med det her. Der står ikke et ord om, at vi, som fru Connie Hedegaard siger det,